

Per saecula in aeternum!

Η Γερμανική Σχολή Αθηνών, η Σχολή μας, γιορτάζει αυτή τη χρονιά, με τη
σημολήρωση εκατό χρόνων από την ίδρυσή της στα 1896, το πρώτο μεγάλο χριστιανικό α-
νάμνημα, Γιορτήλας της "Χαράς ευαγγελία", λοιπόν, για ένα ολόκληρο ανθρώπινο, που εστίαθη-
σαν είτε ως δάσκαλοι, είτε ως γονείς και συγγενείς, οποιαδήποτε ήμουν ως μαθητές τα καρπώδη
στη εκπαίδευση, στην υγιεινή και υψηλής στάθμης μορφωτική και παιδαγωγική της προ-
σφορά και να βιώσουν τη γειτνίαση συμβολή της στην προαγωγή των Ελληνογερμανικών
πνευματικών σχέσεων. Προσωπικό είμαι πολύ ευτυχής, επειδή η αγαθή μου τύχη με
αξίωσε όχι μόνο να αφιερώσω ως Καθηγήτριας και Διευθύντριας στις Γερμανικές Σχολές
Θεσσαλονίκης (1938-1944) και Αθηνών (1956-1982) και 3/4 από τα οκτώ μη "εσχολικά
έτη, της ευτυχούς μου διακοπής στη Μέση Εκπαίδευση, αλλά και τα γιορτάσω τα
εκατόχρονα Γιορτήλας της.

Οι υστερασμήν της Γαλλογερμανικής παιδαγωγίας και κίνηση, διοικητική ένω, κατα-
στοιχισμό στην ιστορική διαδρομή του εορτασμού Γερμανίας είναι αυτονόητο. Γι' αυτό, για
την παιδαγωγία και την ιστορία της Σχολής μας (ως το 1970), παραπέμπω στην έγκρι-
του "Χρονογράφου, της Wilh. Barth και Dr Jens Godber Hansen. Στην κενώ-
ωτόδοτο εν παρόδω, ότι το μικρό εισήτο σχολείο που ιδρύθηκε στα 1896 με πρωτοργά-
τη το Wilhelm Dörpfeld, για τα δεκαπέντε τις διοικητικές σχολικές απόψεις των
παιδιών των γερμανόφωνων "μετοίκων", της Αθήνας, άλλαξε προσοχή, όταν στις
αρχές του εικοστού αιώνα γράφησε την προσοχή της ελληνικής και ταύτα και ιδι-
αίτερα της απρόομετης τότε αστικής τάξης, που είδε, κορεσμένο άλλα, το σχολικό αυ-
τό Ίδρυμα σαν ένα είδος επιτάφιας για μια σίγουρη πρόοδος των παιδιών της προς

στην
την
+ 2000

τη «φωτισμένη Ευρώπη». Έτσι η Γ.Σ.Α με όλο και περισσότερη Έγκληση μαθητών
 χειροτέρευε ως το 1917, οπότε, με την προκήρυξη της Έγκλησης στην Αγγλία, σταματά-
 στηκε να διακόψει τη λειτουργία της για μια περιγραφή. Με την επακόλουθη Έγκληση
 της στα 1921 εγκαταστάθηκε μια καινούρια περίληψη γοητός ατάκτου, που, δυστυχώς,
 την απέκοψε από το 1933, η άποψη του Νίλνερ στην εξουσία. Στη διάρκεια έμπαν
 τότε ριζικές αλλαγές, ιδιαίτερα στη σύνθεση του διδακτικού προγράμματος. Έτσι η διδασκαλία
 ατατίδθηκε όλο αυτό το κομματικό έλεγχος, τον καθοδηγητή για όλη την Ελλάδα τον
 Εθνικοσοσιαλιστικό Σύνδεσμο των Εκπαιδευτικών (Landesverband für Griechischland
 des NSLB), το Δρα Alfred Romain από το Kassel - τον άνθρωπο που έμεινε ως το
 1944, ως το τέλος της, ακολούθησε στη θέση του για να φιλοξενήσει το παρακέρ της Γ.Σ.Α,
 μετατρέποντάς την σε βαλκανοδικητικό κέντρο χιτλερικής αντιστάσεως. Ενώ είχε την
 αυτοτέλεια υποχρέωση να ελέγχει τους νόμους της χώρας, που η φιλοξενία εξασφα-
 λίστηκε, κατά την επίσημη διατύπωση, στην Έγκληση μαθητών «μόρφωση πραγματικά
 αντιστοιχεί με την Έγκληση της (Hansen 45^I), έλαβε ακριβώς το αντίθετο. Με αυ-
 ταίς τις σχέσεις από όλη ισχύ, αλλά και με την «κατάσταση αποκλεισμού» (Schließung der
 Schuldung) της φρακτιονικής κληρονομιάς του δικτύου J. Μπαρζά (Hansen 48^I), κα-
 τάφερε υπερκλιμακώτως επιτυχώς το Έγκλητικό Πρόγραμμα και διασκόπησε το αμι-
 γιο γερμανικό, τα αφαιρούσε την παρεχόμενη παιδεία από τη Σχολή. Περὶ αυ-
 τού είναι εύρωστη η μαρτυρία του αποστολέτη της Γ.Σ.Α του σχετικού έτους 1939/40
 κ. Ένγκελντ Σαντορίτη, ο οποίος σε πρόσφατο δημοσίευμά του στο Τεύχος 9 (1995),
 σ. 21-23 του «Dörpfeldiana», με τον τίτλο «Απομνημόνιο από την προσεδεμική

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

Γ.Σ.Α. ευφράζει την αποροήθειά του δηλώνοντας χωρίς περιστροφές ότι "πράγμα από
εμάς της Ελλάδας μας έβγαλε καλομορφωμένη μεν, αλλά κατά το ήμισυ Γερμανός.
Ελληνικό φρόνημα απύκνωτο στη 28 Οκτωβρίου 1940 και στην Κατοχή...."

* * *

Και αυτά μετ' ευθέαιτα, στην εισαγωγή τα χαράματα της 6.4.1941 οι δωρα-
κιώτες μεραρχίες του Χίτλερ αποβύχθη και χωρίς επίσημη κήρυξη στήριμα στη χώρα μας,
για τα μας αναμύδους χτυπήτα μας πλώδατα τα ατακώδημε το νικηφόρο μας αγώ-
να κατά του Μουσολίνι στη Αγγλία. Ένα από τα χαρακτηριστικότερα αμάρματα ξε-
γαδόμενα της δίκαιης αγής των Αθηναίων το μοιραίο ευελεθό δούμασαν τα
κτήρια της Γ.Σ.Α. στην οδό Αραχώδης, όταν συνιδόμοι διαδραμίζή έπασσαν ένα καζά-
μια της, σηκώται ο Hanssen (1921). Πέντε εβδομάδες αργότερα μπόκαν η Γερμανία στη
Αθήνα και στις 14 Μαΐου η Σελή έσταίχθε τη δουλειά της και οι Έλληνες υπάδ-
οφθι υπάδρφασι στη νύκτι της. Ο Dr. Romm, προορής για τα προάβει την κυοφορία
αυτοσσιακού σπύματος μέσα στην κάρτα της Σελής, προόθη τον Ιούλιο του 1941 σε
μία πρωτάκουση ετήρεια, που αποκάλυψε το αληθινό του πρόσωπο. Χρησιμοποίησε της
επισωσιακά ευαηρή γλώσσα (ausfallende harte Sprache), σηκώται ο Hanssen (1921),
εκάδρε της Έλληνι υπαδρφοση του "τα υπεργασισιά ειλικριτά και τα πάρον δεσική σία-
ση απήταντι εό, τι είται γερμανικό (Deutschtum) καθώ και σε ζητήματα που αφο-
ρούν στη Γερμανία." Όποιος αδύταει τα κάνει δική του την εσωτερή αυτή τοποδέτηση
(innere Einstellung) σείρει απωδρήσει τα υπαδρφο για ελόγου του τις απαρκείες
υπάδρειες". Και με της Έλληνι μεδητή δε φαίνται τα ήτατ απευκρότερη. έτσι

μαθητής ύποπτος για συμμετοχή σε απεργιακή κίνηση των μαθητών των Αθηναϊκών Σχολείων, αποβλήθηκε από τη Σχολή, χωρίς μάλιστα τα του κομητηριού. Αποδεικτικό Μεσημεριανό! Και ενώ η πείρα και ο εξανθηματικός τύφος εδύριζαν τη μαθητική τεταταία, τον Ιανουάριο του 1942, ο Δτ Ρωμαίη καιgerechtmet in dicitur λέει, όπως σημειώνει ευρηκτικός ο Δτ Ηανση (ε49I, 50^{II}), ζήτησε τα εξαμηνιαία, σε ποιά ακόμη Τσίβεις γύρισε πορτρέτα του Führer! Δεν ξέρω μόνο, τι εστρέφει έκατε, όταν βρέθηκε σε κάποιο κρησάδι συσσιδιού πορτρέτο του Χίτλερ με τραχμέτα τα μάτια.---

Κρέτισκαυ τη σύντομη αναδρομή μου στην παλαιότερη ιστορία της Σχολής μας, θα ήθελα να αναφερθώ, εξαιτίας του γερμανικού συμβολισμού της, και στην απολυτήρια τελετή (Abituriumsfeier), με την οποία έκλεισε όχι μόνο το σχολικό έτος 1943/44, αλλά και η ίδια η Σχολή. Κατά το σχετικό ρεπορτάζ της Εφημερίδας "Deutsche Nachrichten in Griechenland", της 31.5.1944 ο Δτ Ρωμαίη, παρουσία κορυφαίων παραρτήσεων του Εθνικοσοσιαλισμού, εκφώνησε, σε τόσην ώρα στα "καμινάκια" την ασυγκρίσιμη ομήρια Τελεμήδα του. Τα γερμανικά συμπεράσματα είναι Δτ Ηανση (ε51^{II}).

~~Επιτέλεια και ημερολόγιο~~ * * *

~~Επιτέλεια~~ έπλεσε άδεια τις σελίδες της ησάλαιά Γ.Σ.Α., διό χρέια στη πράξη τα μορφόει τα πενήντα χρόνια της, που είχαν τερθεί κάτω από τα καλάρματα του Γ'Ράιχ. Δεν μπορώ βέβαια να καθορίσω, πόσο λυπήθηκα ή ποσοί χάρηκα γ' αυτό. Μπορώ όμως να βεβαιώσω ότι ακούστηκαν μαζί με τα πενήντα χρόνια σχέδια και κάποιον λόγον συμπόσια για την "καμινάκη", Σχολή μας, που, ως γερμανό, αν αυτά τα λόγια δεν αποβύζισαν από τα ευταισθηματικά αποδέματα της καρδιάς, ex abundantia cordis,

όπως λέτε, είναι τόσο κατά ουσιασικά περιεχόμενου, όσο και εκήτα, με τα οποία συζη-
 δώς εγκωμιάζουμε αδιακρίτως όλη τη τεκμήν κατά το κοιτόσοπο "ο αποθανών δεικαίωται".

Επιεικέστερα υπήρξαν στις ηλίους μου, όσο είδα τις εξελίξεις με το φαινό-
 της ψυχής ληϊκής, όπως π.χ. εγώ, που έπαιε τα βιώσε με την ιδιότητα του εκπαιδευτικού
 τις βάθραμ επιμήδεις των ληϊκωτών, που αγρεύσει την συνείδησε της Σχολής. Τις
 απήφεις μου, πέντω, για το θέμα τούτο και μόλι στα σε συνδυασμό με την προσωπή μου
 συμβολή όχι μόνο στην επαγγελματική τη Γ.Σ.Α., το φθινόπωρο του 1956, άλλα και στην
 επαγγελματικό της ταυτότητάς της ως κατέγραφα σε προσηρόμετα δημοσιεύματά μου,
 στα οποία και παραπέμπω: 1. "Ο Wilhelm Dörpfeld και η Γ.Σ.Α. - Αποσκόνησε της
 90χρονης ιστορίας της", Dokumentation 1981-86, σ. 25 κ.π. 2. "Μια όμοια αποδρομή
 στο παρελθόν", Den Dörpfeldianer, τεύχος 6 (1993), σ. 10-11, και 3. Στην πρόσφατη
 "Εξ υπαρχής", εφαιρινή προσηρόμετα "το όλο θέμα με τον τίτλο "Ιστορική αποδρομή
 στην πρώτη πενταετία της Γ.Σ.Α.", Dörpfeldianer, τεύχος 7 (1994) σ. 24-32.

Επιπλέον δευτέρο εκόνημα τα παραπέμπω και στο αρχείο της Σχολής, προση-
 των στα επίσημα "Βιβλία Πρόξεων του Συλλόγου των Διδασκόντων, της και ιδιόμοια στις
 Πρόξεις: α) της 1.10.1956, της πρώτης συνεδρίασε του Συλλόγου, της "Ιστορημικής",
 κατά την οποία ο πρόεδρος "δυσωυτήσε του Ιδρύμασε" Dr. Helmut Flume εκαιμέ-
 τισε το ευτυχές γεγονός της επαγγελματικής της Σχολής και αγού κατέδινασε "τις α-
 πάνδρομη και ανυπαιδαγωγική αρχές του εδικοσοειθιςμικού και τις ηθεματικές
 του αξιώσε", απέντις το πύο μορφωτικό και παιδαγωγικό της πρόγραμμα. Αποανών-
 της και εκμήρη των Σχολών επαδύσεω εκαιρέτσε με την ιδιότητα του Ευπροσώ-

που του Ελληνικού Κράτους στη Διεύθυνση της Σχολής των Γερμανών Σπουδών και
 εξέφρασε τη χαρά όλων μας για την "επιστροφή" της Σχολής στην πατρίδα μας, (Heim-
 kehr) ύστερα από τη 12χρονη σταγμάσεική της απουσία, για τα ατοίξει ένα νέο κενό-
 λαιο καρπής υπηρεσίας δεμινωμένης σε τρεις μορφωτικές και παιδαγωγικές αρχές. Κρι-
 τώντας την προσφοράς μου ευχόμηνκα η νέα μας Σχολή να συμβάλει στη θεμελίωση του χέ-
 ρματος, που δημιουργήθηκε στις πατροπαράδοτες αγαθές πολιτικές και κοινωνικές σχέσεις των
 εδών μας η φρινή δοκιμασία του λαού μας κατά την "Καλοκή".

β) Στην "Πράξη", της ειδικής επιτροπής του Συλλόγου της 22.2.1957, που παραχω-
 ρημένη στο Βιβλίο Πράξεων των Παιδαγωγικών Σπουδών, μας μετέφερε τις βασικές
 αρχές της μορφωτικής και παιδαγωγικής μας εργασίας στη νέα Γ.Σ.Α. Όταν διαπιστώθη-
 κε ότι η αιτία της απόλυτης λειψότητας της Σχολής ήταν "διοικητική", και ότι παι-
 δαγωγική, το ζήτημα παρασημάτωσε στην αρμόδια "Μεικτή Επιστημονική Επιτροπή",

και γ) Στην "Πράξη", της επιτροπής του Συλλόγου της 25.5.1961, που αναρί-
 κται στην "Απόφαση", της πιο πάνω Επιτροπής, με την οποία αίρεται και η τιμωρία
 παρεξηγήσεις, που εμπόδιζαν, κατά την επαγγελματική διατύπωση του δι. Φιλιππη, "δημι-
 ουργία ελαττών δεμινωτή για μια διαρκή σύμβωση των Ελληνικής και Γερμανικής Παιδείας".

* * *

Είμαι πολύ ευτυχής που αξιόδηκα να πάρω μέρος στις εορταστικές ευθη-
 λώσεις του πρώτου 100χρονου Γυμνασίου της Σχολής μας. Και η χαρά μου είναι
 τόσο μεγαλύτερη, όσο περισσότερο επιβεβαιώνεται ex eventu (= ex του αποτελέσματος) ότι
 η μεταπολεμική αλματική ανάπτυξη της θα ήταν αδύνατη χωρίς τον αυριό λόγο

αυτός καθορισμό της αποστολής της. Αποφύγετε, χωρίς τη μοταίωση της επατηράδας του
 1 αμαρτωλού καθεστώτος του βελγικού έτους 1938/39, θα ήταν αδύνατο το ομαλό πέρασμα
 2 από την προπολεμική στη σημερινή Γ.Σ.Α και μαζί η αποδόμηση της και η αποδόμηση
 3 του ρόλου της. που σημαίνει ότι εμείς, οι δάσκαλοι και όχι οι διδασκόμετοι επισημά-
 4 ταμε με τη βοήθεια της επιστήμης μας τα βασικά χαρακτηριστικά της νέας Ταυτότητας
 5 της Σχολής μας, που, ενώ είναι στη μετέ Γερμανική, εδο περιεχόμενα παραμένει, παρά το
 6 ιδιαίτερό της προφίλ, τόσο Ελληνική όσο και τα αντίστοιχά της Ελληνικά Σχολεία.

7 Για όλη τη που στο πάτω λήγεις είμαι ιδιαίτερα ευπαχής, επειδή μπρού
 8 σήμια στις Σαμική εγκαταστάσεις της Σχολής μας τα σπασμένα μαζί με
 9 της αγαπητού μου συγγραφέα, αλλά και με τους παλαιούς μου μαθητές και τις
 10 μαθήτριές μου, το εξαιρετικό βιβλίο της συμπλήρωσης των ηρώτων 400 της χροιάς.

11 ~~από την~~ Τη στιγμή που αναίχκει η δεύτερή της εγκατάσταση της εδ-
 12 χομαι εκ βάθος καρδίας μακροήμερη και κάθε επιτυχία εδο πάλιμφο έργου!

30.10.1995

Δρ Φιλ. Γεώργιος Δημητράκης

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20